

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

september 2020

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

Een laatste gedeelte van de passage uit het BOEK van de HEMEL, vierde en nieuwe bundel, dat werd gelezen en van commentaar voorzien - met dank aan Fr. Robert YOUNG - tijdens de zes voorbije samenkomsten in het Huis van de Goddelijke Wil. Het eerste vind je terug in de NIEUWSBRIEF 97.

12.11.1921 – leven in de Goddelijke Wil met de zon als symbool, is een oneindig wonder, een wonder zonder einde
(blz 70 – 73)

(...)

Nadien dacht Luisa bij zichzelf: ‘In deze heilige Wil ziet men geen mirakelen of wonderbaarlijke dingen, dingen waar schepselen zo begerig naar zijn en waarvoor zij de halve wereld zouden rondreizen om er enkele te zien.

Hoe veel en hoe vaak doen mensen dat niet?! Hoe vaak reizen mensen niet om tekenen, wonderen te zien van Gods bovennatuurlijke Kracht. Dat is het niet. Dit is wel goed om mensen te redden, om mensen te bekeren en zo mensen naar de hemel te leiden. Maar hier gaat het om iets anders!!!
Bij deze manier van leven gaat het om een straal van de zon - de Zon van de Goddelijke Wil - tussen de ziel en God.

Integendeel, alles speelt zich af tussen de ziel en God. En wanneer schepselen ontvangen, weten ze niet waar het goede vandaan komt. Het is werkelijk zoals met de zon, die aan alles leven en warmte geeft - er is niemand die hem (de zon) aanwijst.’

Dit is de realiteit. Hoe weinig gaat men God hiervoor bedanken. Een mooie zonsopgang, blauwe maar ook bontgekleurde luchten, een schitterende zon overdag, een prachtige zonsondergang... Wie heeft er oog voor? Weinigen, en hoeveel van die weinigen gaan op zo een moment aan God denken én Hem bedanken?

Terwijl ik dit dacht, kwam mijn Jezus terug en voegde eraan toe, maar met een indrukwekkend voorkomen: *“Wonderen, wonderen! Is het grootste wonder niet het doen van Mijn Wil? Mijn Wil is eeuwig en is het eeuwig wonder dat nooit eindigt. Het is het wonder van elk moment waarop de menselijke wil een onafgebroken verbinding heeft met de Goddelijke Wil.*

Elk moment dat een menselijke wil een onafgebroken verbinding heeft met de Goddelijke Wil is een onbeschrijflijk wonder, het gaat om het wonder van alle wonderen, met geen enkel ander te vergelijken.

De doden opwekken, de blinden het zicht geven en andere, dit zijn geen eeuwige dingen: ze zijn onderworpen aan verdwijnen.

Een dode die weer opstaat hier op aarde zal later weer sterven (Lazarus, het dochtertje van Jairo, de jongeling van Naïm, al wie de apostelen weer deden opstaan (zie Handelingen van de Apostelen), zijn nadien opnieuw gestorven.

Zo kunnen ze dus schaduwen van wonderen worden genoemd, vluchtige wonderen in vergelijking met het grote en bestendige wonder van leven in Mijn Wil - het zijn enkel schaduwen!

Jij zal geen aandacht schenken aan deze wonderen. Ik weet wanneer zij passend zijn en nodig.”

Focus je niet op die wonderen!

Trek de wereld er niet voor rond!

Spendeer daar geen tijd aan!

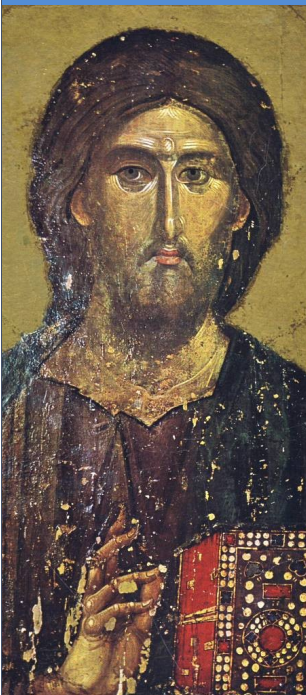
Oké, het is mooi wanneer ze gebeuren vooral als iemand geneest en zelfs opstaat uit de dood. Maar een ziel die gaat leven in de Goddelijke Wil is een veel groter wonder, is veel beter dan alle andere wonderen samen!

Dat wil Hij voor ons. Dit is de bron van alle wonderen. Het is dat ene wonder waar alle andere uit voortkomen: een ziel die in staat is te doen wat God doet en God die met onze ziel doet wat Hij wil.

Dat is het grootste wonder, dit is het wonder dat Hij aanvankelijk schiep in Adam en Eva, het wonder dat nu hersteld is in Jezus Christus, als God en Mens, en waaraan onze gezegende Moeder deelname had - en vandaag in onze tijd, hersteld in de Kerk door het werk van de H. Geest.

Op nog een ander moment (zie zelfde bundel 4 blz 37 – **deel 13 – 6.6.1921**) zegt Jezus het eveneens (en zo zijn er nog meerdere passages): *“Het werk van de Schepping is groot, het werk van de Verlossing is nog groter, maar het schepsel in Mijn Wil doen leven is de grootste genade, het meest ontzaglijke wonder, de heldhaftigste heiligheid...”*

Het is de volheid van de tijden waarin God zijn Goddelijke wetenschap bekend wil zien zodat deze kan worden bemind en geleefd op aarde. Het gaat niet om wie Mijn woord hoort, zegt Jezus, maar wel om wie het beleeft, het leeft en uitvoert. Jezus zelf is de perfecte belichaming van de Wil van de Vader. Hij is het Woord waarnaar wij moeten leven. Mag Gods Wil ons hierbij helpen en zegenen.

Leven in de Goddelijke Wil is een oneindig wonder...

Wat een immens geluk dat wij dit Leven mogen kennen, nu tijden zo bizar zijn en er heel veel verwarring heerst. Blijven we Luisa's geschriften lezen, blijven we er ons in verdiepen. Op die manier wordt onze kennis steeds groter, gaan we in groeiende mate dit Leven waarderen, liefhebben en in praktijk brengen. Hierbij is het ook goed met regelmaat de eerste volumes te herlezen. Deze raad werd ons maar nog eens gegeven door don Sergio Pellegrini (al 20 jaar pastoor van de Santa Maria Greca-parochie te Corato en tevens vice-postulator voor de zaak van de zaligverklaring van Luisa Piccarreta) toen we er laatst op retraite-bedevaart waren.

Daarom ook hier nu een korte passage uit de begintijd waarin Luisa 'uit gehoorzaamheid' begon te schrijven. Voor haar was gehoorzaamheid de heilige en gezegende Vrouwe:

O, heilige gehoorzaamheid – sancta obedientia – hoe sterk en machtig ben je!
"Gehoorzaamheid was alles voor Mij... Ik wil dat ook voor jou alles gehoorzaamheid is... Het woord gehoorzaamheid klinkt Me zoet in de oren en daarom heb Ik gehoorzame zielen zo lief."

Wat is deze gehoorzaamheid? Waaruit bestaat ze? Welk voedsel houdt haar in stand? Jezus laat me Zijn harmonieuze stem horen en zegt:

"Wil je weten wat gehoorzaamheid is? Zij is het wezenlijke van de Liefde. Gehoorzaamheid is de meest verfijnde, zuivere, volmaakte Liefde onttrokken aan het meest pijnlijke offer: het vernietigen van zichzelf om te herleven van God. De gehoorzaamheid, nobel en Goddelijk, duldt in de ziel niets dat menselijk is en niets wat er niet thuishoort. Daarom gaat al haar aandacht naar het wegnemen uit de ziel van wat niet tot haar Goddelijke adel behoort, dat is de eigenliefde. En eens dit gedaan, maakt zij zich weinig zorgen of zij nu alleen moeite doet en zwoegt voor de ziel, terwijl deze ziel toegestaan wordt vredig te rusten. Tenslotte ben Ikzelf gehoorzaamheid."

En ook de geest van nederigheid was voor Luisa van zeer groot belang...

"Nederigheid is de beveiliging van de hemelse gunsten. Nederigheid bekleedt de ziel met zodanige veiligheid dat de listen van de duivel niet bij haar kunnen binnenkomen. Nederigheid brengt alle hemelse genaden in veiligheid. Wanneer Ik nederigheid zie, zal Ik zelfs alle soorten van hemelse gunsten overvloedig doen stromen. Laat je hierdoor dus niet in de war brengen. Kijk simpelweg altijd in jezelf om te zien of je bekleed bent met mooie nederigheid..."

+ + + + +

Maar ook dit nog eens: laten we ons toch de vrede niet ontnemen, laten we ons toch geen angst aanjagen. Fixeren we ons daarom niet – aan hand van video's en geschreven berichten die velen van ons ontvangen – op wat in de (nabije) toekomst zou moeten gaan gebeuren. Leef in het heden, leef in het NU! Weet bovendien dat Luisa voorspellingen, noch profetieën maakte over die toekomst. Haar Boek van de Hemel wordt momenteel hier en daar wel geciteerd om aan te tonen 'wat komt'. Dit is onjuist, zegt men ons vanuit Corato. Luisa is geen profetes van ongelukken en rampen. Jezus laat haar echter de gebeurtenissen die zich in haar tijd afspelen zeer gedetailleerd kennen om haar aan te zetten tot gebed, naastenliefde en het leven in de Goddelijke Wil. Nieuwsgierig zijn naar de toekomst mag ons dus niet bezighouden, het leidt ons weg uit het 'centrum van de Goddelijke Wil'!

Huis van de Goddelijke Wil
 Varendriesstraat 30
 B 9031 Drongen